

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 560

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 iunie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
171. — Lege pentru modificarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006.....	2-4	746. — Hotărâre pentru aprobarea cotei procentuale ce urmează a fi achiziționată de salariații Societății „OMV Petrom” — S.A. și momentul la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către aceștia	14
877. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006.....	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
★		70. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 76/2015 privind regulile de eligibilitate aplicabile cheltuielilor în cadrul Fondului pentru securitate internă și Fondului pentru azil, migrație și integrare.....	14
172. — Lege pentru ratificarea Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014.....	5	863. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene privind modificarea Schemei de ajutor de minimis „VIITOR PENTRU TINERII NEETS II”, aferentă Programului operațional Capital uman 2014—2020 (POCU 2014—2020), axa prioritară 2 „Îmbunătățirea situației tinerilor din categoria NEETS”, obiectivul specific 2.1 „Creșterea ocupării tinerilor NEETS șomeri cu vârsta între 16—29 ani, înregistrați la Serviciul Public de Ocupare, cu rezidența în regiunile eligibile” și obiectivul specific 2.2 „Îmbunătățirea nivelului de competențe, inclusiv prin evaluarea și certificarea competențelor dobândite în sistem non-formal și informal al tinerilor NEETS șomeri cu vârsta între 16—29 ani, înregistrați la Serviciul Public de Ocupare, cu rezidența în regiunile eligibile”, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 1.201/2020	15
Protocolul nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale	5-6	3.971. — Ordin al ministrului educației pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 3.445/2022 privind aprobarea Metodologiei de înscriere a copiilor în învățământul primar și a Calendarului înscrierii în învățământul primar pentru anul școlar 2022—2023	16
878. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014.....	6	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
★		Decizia nr. 174 din 24 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	10-13
173. — Lege pentru adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014	7-9		
879. — Decret privind promulgarea Legii pentru adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014	9		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) *cotă de recoltă* — numărul de exemplare din fauna de interes cinegetic aprobat anual de către administrator pe specii și gestionar până la data de 15 aprilie pentru specia căprior și până la 15 mai pentru celelalte specii sedentare admise la vânătoare, care se pot vâna în cadrul unui fond cinegetic;”.

2. La articolul 6 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) stabilește și aprobă anual, până la data de 15 aprilie pentru specia căprior și până la 15 mai pentru celelalte specii sedentare admise la vânătoare, cu avizul autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului, cotele de recoltă

pentru speciile din anexa nr. 1, care devin obligatoriu de realizat, fără alte avize, acorduri sau autorizări suplimentare;”.

3. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Speciile cinegetice se vânează în numărul, în locurile, prin metodele, în perioadele și cu mijloacele admise de lege, cu respectarea reglementărilor subsidiare privind autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii.

(2) Numărul maxim de exemplare de păsări care pot fi vâdate într-o zi de către un vânător, din speciile de păsări admise la vânătoare, se face în limitele prevăzute la lit. B din anexa nr. 1, fără alte avize, acorduri sau autorizări suplimentare.”

4. La articolul 28 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să fi efectuat 6 luni de stagiatură sub îndrumarea organizației vânătoarești care gestionează cel puțin un fond cinegetic, la care solicită să fie înscris, cu excepția absolvenților de învățământ superior cu profil cinegetic;”.

5. Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 1

Perioadele de vânăre și valoarea de despăgubire în cazul unor fapte ilicite pentru speciile la care vânărea este permisă, precum și numărul maxim de exemplare de păsări care pot fi vâdate într-o zi de către un vânător

Denumirea speciei		Perioada de vânătoare	Valoarea de despăgubire (în euro) în perioada		Nr. exemplare/zi/vânător
			admisă	interzisă	
A. Mamifere					
1.	Bizamul (<i>Ondatra zibethica</i>)	1 septembrie—15 aprilie	80	160	
2.	Capra neagră (<i>Rupicapra rupicapra</i>)				
	— exemplar de trofeu	15 octombrie—15 decembrie	8.000	16.000	
	— exemplar de selecție	1 septembrie—15 decembrie	8.000	16.000	
3.	Căpriorul (<i>Capreolus capreolus</i>)				
	— mascul	1 mai—15 octombrie	2.500	5.000	
	— femelă	1 septembrie—15 februarie	2.000	4.000	
4.	Cerbul comun (<i>Cervus elaphus</i>)				
	— mascul de trofeu	10 septembrie—15 noiembrie	6.000	12.000	
	— mascul de selecție	1 septembrie—31 decembrie	6.000	12.000	
	— femelă și vițel	1 septembrie—15 februarie	6.000	12.000	
5.	Cerbul lopătar (<i>Dama dama</i>)				
	— mascul de trofeu	10 octombrie—1 decembrie	3.000	6.000	
	— mascul de selecție	1 septembrie—15 decembrie	3.000	6.000	
	— femelă și vițel	1 septembrie—15 februarie	2.000	4.000	

Denumirea speciei	Perioada de vânătoare	Valoarea de despăgubire (în euro) în perioada		Nr. exemplare/zi/vânător
		admisă	interzisă	
6. Câinele enot (<i>Nyctereutes procyonoides</i>)	15 septembrie—31 martie	60	120	
7. Dihorul comun (<i>Putorius putorius</i>)	15 septembrie—31 martie	30	60	
8. Hermelina (<i>Mustela erminea</i>)	15 septembrie—31 martie	30	60	
9. Iepurele-de-câmp (<i>Lepus europaeus</i>)	1 noiembrie—31 ianuarie	150	300	
10. Iepurele-de-vizină (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)	1 noiembrie—31 ianuarie	100	400	
11. Jderul (<i>Martes sp.</i>)	15 septembrie—31 martie	200	400	
12. Marmota (<i>Marmota marmota</i>)	15 septembrie—31 octombrie	300	600	
13. Mistrețul (<i>Sus scrofa</i>)				
— mascul	Tot anul	1.000	—	
— femelă și purcel	1 iunie—31 ianuarie	700	1.500	
14. Muflonul (<i>Ovis aries musimon</i>)	15 septembrie—15 decembrie	4.000	8.000	
15. Nevăstuica (<i>Mustela nivalis</i>)	15 septembrie—31 martie	100	200	
16. Șacalul (<i>Canis aureus</i>)	Tot anul	80	—	
17. Viezurele (<i>Meles meles</i>)	1 august—31 martie	100	200	
18. Vulpea (<i>Vulpes vulpes</i>)	Tot anul	50	—	
B. Păsări				
1. Becațina comună (<i>Gallinago gallinago</i>)	1 septembrie—28 februarie	55	135	15
2. Becațina mică (<i>Lyminocryptes minimus</i>)	1 septembrie—28 februarie	55	135	0
3. Cioara grivă (<i>Corvus corone cornix</i>)	1 iunie—31 martie	10	20	Conform cotă recoltă
4. Cioara grivă sudică (<i>Corvus corone sardonius</i>)	1 iunie—31 martie	10	20	0
5. Cioara-de-semănătură (<i>Corvus frugilegus</i>)	15 august—31 ianuarie	10	70	Conform cotă recoltă
6. Ciocârlia-de-câmp (<i>Alauda arvensis</i>)	15 septembrie—31 octombrie	20	30	25
7. Coccoșarul (<i>Turdus pilaris</i>)	1 septembrie—28 februarie	27	75	25
8. Coccoșul-de-munte (<i>Tetrao urogallus</i>) — mascul	10 septembrie—30 noiembrie	1.700	2.700	Conform cotă recoltă
9. Coțofana (<i>Pica pica</i>)	1 iunie—31 martie	10	20	Conform cotă recoltă
10. Cormoranul mare (<i>Phalacrocorax carbo sinensis</i>)	1 septembrie—28 februarie	80	270	0
11. Fazanul (<i>Phasianus colchicus</i>)	1 octombrie—28 februarie	35	70	Conform cotă recoltă
12. Gaița (<i>Garrulus glandarius</i>)	1 septembrie—28 februarie	27	135	Conform cotă recoltă
13. Găinușa-de-baltă (<i>Gallinula chloropus</i>)	1 septembrie—28 februarie	27	50	0
14. Gâsca-de-vară (<i>Anser anser rubrirostris</i>)	15 august—15 februarie	55	275	10
15. Gârlița mare (<i>Anser albifrons</i>)	15 octombrie—15 februarie	55	275	10
16. Graurul (<i>Sturnus vulgaris</i>)	15 august—28 februarie	15	55	50
17. Guguștiucul (<i>Streptopelia decaocto</i>)	15 august—28 februarie	27	80	Conform cotă recoltă
18. Ierunca (<i>Bonasa bonasia</i>)	15 septembrie—30 noiembrie	150	350	Conform cotă recoltă
19. Lișița (<i>Fulica atra</i>)	1 septembrie—10 februarie	27	110	15
20. Porumbelul gulerat (<i>Columba palumbus</i>)	1 septembrie—10 februarie	27	80	20
21. Porumbelul-de-scorbură (<i>Columba oenas</i>)	1 septembrie—10 februarie	55	110	3
22. Potârnichea (<i>Perdix perdix</i>)	15 septembrie—31 decembrie	55	220	Conform cotă recoltă
23. Prepelița (<i>Coturnix coturnix</i>)	15 august—31 octombrie	27	80	25
24. Rața mare (<i>Anas platyrhynchos</i>)	1 septembrie—15 februarie	55	110	10
25. Rața mică (<i>Anas crecca</i>)	1 septembrie—10 februarie	55	110	10
26. Rața fluierătoare (<i>Anas penelope</i>)	15 august—15 februarie	55	110	2
27. Rața-cu-cap-castaniu (<i>Aythya ferina</i>)	15 august—15 februarie	55	110	1
28. Rața moțată (<i>Aythya fuligula</i>)	15 septembrie—10 februarie	55	110	0
29. Rața pestriță (<i>Anas strepera</i>)	15 august—15 februarie	55	110	2

Denumirea speciei	Perioada de vânătoare	Valoarea de despăgubire (în euro) în perioada		Nr. exemplare/zi/vânător
		admisă	interzisă	
30. Rața sunătoare (<i>Bucephala clangula</i>)	15 august—15 februarie	55	110	1
31. Rața lingurar (<i>Anas clypeata</i>)	15 august—15 februarie	55	110	2
32. Rața sulțar (<i>Anas acuta</i>)	15 august—31 ianuarie	65	130	2
33. Rața cârâitoare (<i>Anas querquedula</i>)	1 septembrie—10 februarie	65	130	1
34. Rața-cu-cap negru (<i>Aythya marila</i>)	15 august—15 februarie	65	130	0
35. Sitarul-de-pădure (<i>Scolopax rusticola</i>)	1 septembrie—28 februarie	55	110	3
36. Stâncuța (<i>Corvus monedula</i>)	10 iulie—20 martie	27	75	Conform cotă recoltă
37. Sturzul-de-vâsc (<i>Turdus viscivorus</i>)	1 septembrie—28 februarie	27	75	20
38. Sturzul cântător (<i>Turdus philomelos</i>)	1 septembrie—28 februarie	27	75	10
39. Sturzul-viilor (<i>Turdus iliacus</i>)	1 septembrie—28 februarie	27	75	20
40. Turturica (<i>Streptopelia turtur</i>)	15 august—30 septembrie	27	75	20"

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 8 iunie 2022.
Nr. 171.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iunie 2022.
Nr. 877.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru ratificarea Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului
și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013
și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Protocolul nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014.

Art. 2. — (1) Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, în conformitate cu art. 10 din Protocolul nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, România declară că, pentru scopul art. 1

paragraful 1 din Protocolul nr. 16, sunt desemnate următoarele instanțe naționale:

- a) Curtea Constituțională;
- b) Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Prezenta declarație înlocuiește declarația formulată de România cu ocazia semnării Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și se va depune la secretarul general al Consiliului Europei, în conformitate cu art. 10 din protocol.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 8 iunie 2022.
Nr. 172.

**PROTOCOLUL Nr. 16
la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*)
Strasbourg, 2 octombrie 2013**

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte înalte părți contractante la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „Convenția”), semnatore ale prezentului protocol,

având în vedere dispozițiile Convenției, în special articolul 19 privind înființarea Curții Europene a Drepturilor Omului (denumită în continuare „Curtea”),

considerând că extinderea competenței Curții pentru a emite avize consultative va intensifica interacțiunea dintre Curte și autoritățile naționale și va consolida astfel punerea în aplicare a Convenției, în conformitate cu principiul subsidiarității, luând în considerare Avizul nr. 285 (2013), adoptat de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei la 28 iunie 2013, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

1 Cele mai înalte instanțe judecătorești ale unei înalte părți contractante, astfel cum sunt desemnate în conformitate cu articolul 10, pot adresa Curții cereri de aviz consultativ privind chestiuni de principiu referitoare la interpretarea sau la aplicarea drepturilor și libertăților definite în Convenție sau în protocoalele la aceasta.

2 Instanța care formulează cererea nu poate solicita un aviz consultativ decât în cadrul unei cauze pendinte în fața sa.

3 Instanța care formulează cererea motivează cererea de aviz și prezintă elementele pertinente ale contextului juridic și de fapt al cauzei pendinte.

*) Traducere

ARTICOLUL 2

1 Un colegiu de 5 judecători ai Marii Camere se pronunță asupra acceptării cererii de aviz consultativ, în temeiul articolului 1. Orice refuz al colegiului de a accepta cererea se motivează.

2 În cazul în care colegiul acceptă cererea, Marea Cameră emite un aviz consultativ.

3 Colegiul și Marea Cameră, menționate în paragrafele precedente, îl includ din oficiu pe judecătorul ales în numele înaltei părți contractante căreia îi aparține instanța care a formulat cererea. În cazul absenței acestui judecător sau dacă acesta nu este în măsură să participe la soluționare, va participa în calitate de judecător o persoană aleasă de președintele Curții de pe o listă prezentată în prealabil de această parte.

ARTICOLUL 3

Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei și înalta parte contractantă căreia îi aparține instanța care a formulat cererea au dreptul de a prezenta observații scrise și de a lua parte la audieri. În interesul bunei administrări a justiției, președintele Curții poate invita oricare altă înaltă parte contractantă sau persoană să prezinte, de asemenea, observații scrise sau să ia parte la audiere.

ARTICOLUL 4

1 Avizele consultative sunt motivate.

2 Dacă avizul consultativ nu exprimă, în tot sau în parte, opinia unanimă a judecătorilor, oricare judecător are dreptul să anexeze la acesta expunerea opiniei sale separate.

3 Avizele consultative se comunică instanței judecătorești care a formulat cererea și înaltei părți contractante căreia îi aparține instanța respectivă.

4 Avizele consultative se publică.

ARTICOLUL 5

Avizele consultative nu au caracter obligatoriu.

ARTICOLUL 6

Înaltele părți contractante consideră articolele 1—5 ale prezentului protocol ca articole adiționale la Convenție și toate dispozițiile Convenției se aplică în consecință.

ARTICOLUL 7

1 Prezentul protocol este deschis spre semnare înaltele părți contractante la Convenție, care își pot exprima consimțământul de a fi parte prin:

a semnare fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării; sau

b semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2 Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

În considerarea celor de mai sus, subsemnații, având depline puteri în acest scop, au semnat prezentul protocol.

Încheiat la Strasbourg la 2 octombrie 2013, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copie certificată fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei și celorlalte înalte părți contractante la Convenție.

ARTICOLUL 8

1 Prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data la care zece înalte părți contractante la Convenție își vor fi exprimat consimțământul de a fi parte la protocol în conformitate cu dispozițiile articolului 7.

2 Pentru oricare înaltă parte contractantă la Convenție care își va exprima ulterior consimțământul de a fi parte la prezentul protocol, acesta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data exprimării consimțământului său de a fi parte la protocol în conformitate cu dispozițiile articolului 7.

ARTICOLUL 9

Nu poate fi formulată nicio rezervă la dispozițiile prezentului protocol în temeiul articolului 57 din Convenție.

ARTICOLUL 10

Fiecare înaltă parte contractantă la Convenție precizează, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, instanțele judecătorești pe care le desemnează în sensul articolului 1 paragraful 1 din prezentul protocol. Declarația poate fi modificată, în orice moment, în același mod.

ARTICOLUL 11

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și celorlalte înalte părți contractante la Convenție:

- a. orice semnare;
- b. depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare;
- c. orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol, conform articolului 8;
- d. orice declarație formulată în temeiul articolului 10;
- e. orice alt act, notificare sau comunicare în legătură cu prezentul protocol.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului nr. 16
la Convenția pentru apărarea drepturilor omului
și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg
la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg
la 14 octombrie 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iunie 2022.
Nr. 878.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr. 16
la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,
adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege stabilește măsurile necesare punerii în aplicare la nivel național a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014.

Art. 2. — (1) Înalta Curte de Casație și Justiție poate solicita Curții Europene a Drepturilor Omului emiterea unui aviz consultativ cu privire la chestiuni de principiu privind interpretarea ori aplicarea drepturilor și libertăților din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau din protocoalele la aceasta, în cazul în care apreciază că avizul consultativ este necesar pentru clarificarea unor aspecte ale cauzei în vederea pronunțării hotărârii:

a) în materie civilă, când este investită cu judecarea cauzei în recurs sau, după caz, în procedura sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept;

b) în materie penală, când este investită cu judecarea cauzei în primă instanță ori în ultimă instanță în căile ordinare de atac sau, după caz, în procedura sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

(2) Sesizarea Curții Europene a Drepturilor Omului se face de către Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la alin. (1), din oficiu sau la cererea unei părți, a persoanei vătămate ori a procurorului, după dezbateri contradictorii. Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra sesizării prin încheiere motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac.

(3) Sesizarea este întocmită în limba română și cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) natura și obiectul cauzei, precum și o scurtă prezentare a împrejurărilor de fapt relevante;

b) dreptul intern pertinent;

c) aspecte privind drepturile sau libertățile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau protocoalele la aceasta, care sunt propuse a fi analizate prin raportare la cauza aflată în curs de soluționare;

d) o prezentare pe scurt a argumentelor părților în proces și, după caz, ale procurorului și ale persoanei vătămate;

e) punctul de vedere al instanței cu privire la aspectele semnalate, dacă este posibil și aceasta apreciază oportun.

(4) Sesizarea întocmită potrivit alin. (3), precum și alte documente solicitate sau transmise în cadrul procedurii se traduc, prin grija și pe cheltuiuala Înaltei Curți de Casație și Justiție, în una dintre limbile oficiale ale Curții Europene

a Drepturilor Omului. Sesizarea va fi transmisă Curții Europene a Drepturilor Omului însoțită de această traducere.

(5) Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu, poate retrage sesizarea oricând în cursul procedurii de emitere a avizului consultativ de pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului, după dezbateri contradictorii, prin încheiere motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac.

(6) O nouă sesizare a Curții Europene a Drepturilor Omului pentru rezolvarea aceleiași chestiuni de principiu nu poate fi formulată în cursul aceluiași proces.

(7) Dispozițiile alin. (2)–(6) se aplică în mod corespunzător și în procedura sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

(8) Înalta Curte de Casație și Justiție poate dispune suspendarea judecării cauzei până la comunicarea de către Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avizului consultativ emis de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, tradus în limba română. Asupra suspendării, instanța se pronunță prin încheiere motivată, după dezbateri contradictorii.

(9) În materie civilă, încheierea prevăzută la alin. (8) teza a II-a poate fi atacată, în mod separat, cu recurs la completul de 5 judecători, în termen de 3 zile de la comunicare. În cazul în care încheierea este pronunțată de un complet de 5 judecători, recursul se soluționează de un alt complet de 5 judecători. În cazul respingerii suspendării, de la data pronunțării încheierii de respingere și până la data împlinirii termenului de recurs sau, după caz, până la soluționarea recursului formulat împotriva acestei încheieri nu se va face niciun act de procedură în cauză. Recursul se soluționează de urgență.

(10) În materie penală, încheierea prevăzută la alin. (8) teza a II-a poate fi atacată separat cu contestație la completul de 5 judecători. În cazul în care încheierea este pronunțată de un complet de 5 judecători, contestația se soluționează de un alt complet de 5 judecători. Dacă instanța nu dispune suspendarea judecării cauzei, până la împlinirea termenului de exercitare a contestației sau, după caz, până la soluționarea acesteia, în cauză nu se va îndeplini niciun act de procedură. Contestația se soluționează de urgență. Dispozițiile art. 425¹ din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

(11) Până la comunicarea de către Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avizului consultativ emis de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, tradus în limba română, se suspendă de drept judecarea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Încheierea de sesizare a Curții Europene a Drepturilor

Omului se publică, de îndată, pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție, alături de încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(12) Judecarea cauzei suspendate potrivit prevederilor alin. (8)–(10) sau, după caz, alin. (11) se reia din oficiu după comunicarea de către Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avizului consultativ emis de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, tradus în limba română. În cazul prevăzut la alin. (5), judecarea cauzei se reia din oficiu după retragerea sesizării.

(13) În cauzele penale, cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe perioada suspendării judecării cauzei dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție în condițiile alin. (8).

Art. 3. — (1) În exercitarea competențelor prevăzute la art. 146 lit. d) și k) din Constituția României, republicată, Curtea Constituțională, din oficiu, poate solicita Curții Europene a Drepturilor Omului să emită un aviz consultativ cu privire la chestiuni de principiu privind interpretarea ori aplicarea drepturilor și libertăților din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau din protocoalele la aceasta, ridicate într-o cauză aflată pe rolul său, în cazul în care apreciază că avizul consultativ este necesar pentru soluționarea acesteia.

(2) Sesizarea se face după dezbateri contradictorii, prin încheiere motivată.

(3) Soluționarea cauzei în fața Curții Constituționale se suspendă de drept până la comunicarea de către Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avizului consultativ emis de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, tradus în limba română.

(4) Prevederile art. 2 alin. (3) și (5), precum și ale art. 5 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 4. — Avizul consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului prevăzut la art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) nu este obligatoriu pentru instanța națională.

Art. 5. — (1) Traducerea în limba română a avizelor consultative, solicitate de instanțele române, este asigurată de Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin intermediul Institutului European din România sau prin recurgerea la servicii specializate pentru efectuarea traducerii din limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului, în condițiile legii.

(2) După comunicarea avizului consultativ de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului va solicita, de îndată, Înaltei Curți de Casație și Justiție să îl înștiințeze în termen scurt dacă a fost soluționată cauza în care a fost solicitată emiterea avizului.

(3) Dacă a fost soluționată cauza, termenul pentru realizarea traducerii este de 3 luni de la primirea de către Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului a răspunsului instanței potrivit prevederilor alin. (2).

(4) Dacă nu a fost soluționată cauza, termenul pentru realizarea traducerii este de 45 de zile de la primirea răspunsului instanței potrivit prevederilor alin. (2). Agentul guvernamental comunică, de îndată, instanței avizul consultativ tradus în limba română.

(5) În cazul avizului consultativ solicitat de Curtea Constituțională sau de Înalta Curte de Casație și Justiție, în procedura sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, termenul

pentru realizarea traducerii este de 45 de zile de la comunicarea avizului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

(6) Traducerea în limba română a avizului consultativ solicitat de instanța română se publică, în mod gratuit, în Monitorul Oficial al României, Partea I. Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului inițiază demersurile pentru publicare în termen de 10 zile de la data primirii textului traducerii.

Art. 6. — Sesizarea Curții Europene a Drepturilor Omului în vederea emiterii unui aviz consultativ nu împiedică formularea ulterioară a unei cereri individuale în fața Curții Europene a Drepturilor Omului în legătură cu aceeași cauză.

Art. 7. — Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 509 alineatul (1), după punctul 10 se introduce un nou punct, punctul 10¹, cu următorul cuprins:

„10¹. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat în cauză un aviz consultativ asupra unei chestiuni de principiu privind interpretarea sau aplicarea unor drepturi și libertăți prevăzute de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau de protocoalele adiționale la această convenție, care are o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii, dacă aceasta a fost pronunțată anterior comunicării de către Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avizului consultativ, tradus în limba română.”

2. La articolul 511, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru motivele prevăzute la art. 509 alin. (1) pct. 10, 10¹ și 11, termenul este de 3 luni de la data publicării hotărârii sau, după caz, a avizului consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului, tradus în limba română, respectiv a deciziei Curții Constituționale, în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Art. 8. — Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Denumirea marginală a articolului 465 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Revizuirea în cazul hotărârilor și avizelor Curții Europene a Drepturilor Omului”

2. La articolul 465, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Hotărârea definitivă pronunțată în cauza în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a emis un aviz consultativ poate fi supusă revizuirii, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) hotărârea definitivă a fost pronunțată anterior comunicării de către Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avizului consultativ, tradus în limba română;

b) contrarietatea dintre interpretarea din hotărârea definitivă și cea stabilită prin aviz generează o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale și vreuna dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.”

3. La articolul 465, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Cererea de revizuire, formulată potrivit alin. (1¹), se poate face cel mai târziu în termen de 3 luni de la data publicării

în Monitorul Oficial al României, Partea I, a avizului emis de Curtea Europeană a Drepturilor Omului."

Art. 9. — La articolul 4 din Ordonanța Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 31 august 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2001, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Agentul guvernamental poate prezenta observații scrise și poate lua parte la audieri în procedurile de aviz consultativ inițiate de o instanță română, cu aprobarea ministrului afacerilor externe, după consultarea autorităților interne cu competențe în domeniul vizat de cererea de aviz."

Art. 10. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Hotărârea Guvernului nr. 868/2003 privind organizarea și funcționarea Agentului guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu modificările ulterioare, se va modifica în vederea asigurării numărului corespunzător de posturi al Ministerului Afacerilor Externe, în limitele bugetului aprobat, în scopul pregătirii pentru aplicarea, în limitele competențelor Agentului guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a dispozițiilor art. 2—6 din prezenta lege.

Art. 11. — Prevederile prezentei legi se aplică și proceselor și executărilor silite în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 12. — Prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare, pentru România, a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 8 iunie 2022.
Nr. 173.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru adoptarea
unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr. 16
la Convenția pentru apărarea drepturilor omului
și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg
la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg
la 14 octombrie 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iunie 2022.
Nr. 879.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 174

din 24 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Narcis Adrian Oprea în Dosarul nr. 18.939/280/2016 al Tribunalului Argeș — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 590D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 18.939/280/2016, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Narcis Adrian Oprea într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia deduce neconstituționalitatea dispozițiilor art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prin prisma art. 341 alin. (8) și a art. 275 alin. (2) și (5) din Codul de procedură penală. Arată, astfel, că în cazul hotărârilor judecătorești de respingere a plângerilor împotriva soluțiilor de clasare legea prevede că hotărârea este definitivă [art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală], iar petentul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de către stat în cauză [art. 275 alin. (2) din Codul de procedură penală]. Având în vedere că hotărârea judecătorească menționată este una definitivă, fiind suprimată orice cale de atac ordinară, iar cele extraordinare sunt declarate ca fiind inadmisibile de către instanțe, potrivit legii procesual penale existente în prezent, rezultă că petentul căruia i-a fost respinsă plângerea și care este obligat la plata unor sume de bani, cu titlul de cheltuieli judiciare în favoarea statului, nu poate ataca dispoziția de obligare la plata cheltuielilor judiciare, nici măcar în situația în care cuantumul sumelor la care a fost obligat este unul nedovedit, exagerat de mare, în contradicție cu dovezile de la dosar și cu

sumele reale avansate de către stat în cauză. Susține că în cadrul contestației la executare nu pot fi cenzurate, sub aspectul realității și corectitudinii cuantumul, sumele menționate în actele de executare silită, întrucât acestea „sunt stabilite prin hotărâri judecătorești”, fiind excluse de la verificarea pe calea contestației la titlu executoriu, în temeiul art. 260 alin. (3) din Codul de procedură fiscală. De asemenea, nici dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. a)—d), ale art. 600 alin. (1) și ale art. 601 alin. (1) din Codul de procedură penală nu permit contestarea cheltuielilor judiciare acordate statului, fiind prevăzute în mod expres și limitativ cazurile în care se poate formula contestație la executarea unei hotărâri penale, motiv pentru care instanțele resping astfel de contestații ca inadmisibile.

6. În acest context, autorul excepției apreciază că prin eliminarea controlului judiciar al hotărârilor menționate, sub aspectul legalității și corectitudinii obligării părții la plata cheltuielilor judiciare către stat, se aduce atingere principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, unicității, imparțialității și egalității justiției, golindu-se astfel de conținut principiul exercitării căilor de atac. Susține, de asemenea, că eliminarea oricărui control judiciar și a oricărei posibilități de contestare a hotărârii pronunțate în temeiul art. 341 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală, sub aspectul contestării cheltuielilor judiciare stabilite în favoarea statului, aduce atingere și art. 129 din Constituție, raportat la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul la apărare, reprezentând în același timp o încălcare a cerințelor unui proces echitabil. Învederează, totodată, că prin practica diferită a instanțelor de judecată, în sensul în care unele instanțe stabilesc discreționar sume exagerate, nedovedit și mult diferite în cauze de aceeași natură și la instanțe de același grad, reglementarea criticată aduce atingere și art. 124 alin. (2) din Constituție privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, care ajunge să fie diferită, de la complet la complet și de la instanță la instanță, în cauze de aceeași natură și în situația unor cauze aflate în aceeași poziție juridică.

7. Așa fiind, apreciază că dispozițiile art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale în măsura în care privesc și hotărârile judecătorești care nu sunt supuse niciunei căi de atac, fiind definitive în prima instanță, sau ordonanțele procurorului date în temeiul art. 339 din Codul de procedură penală.

8. **Tribunalul Argeș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale. Arată, astfel, că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere liberului acces la justiție și nici dreptului la un proces echitabil, întrucât acestea au la bază o apreciere legală, iar nu una subiectivă, iar prin modalitatea de stabilire a cuantumulului cheltuielilor judiciare nu se poate aprecia în ce fel se încalcă dreptul la apărare al părții.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în dispoziitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, potrivit căreia „Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege”.

13. Curtea constată, totodată, că, deși în cuprinsul notelor scrise prin care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate sunt criticate dispozițiile art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prin raportare la art. 341 alin. (8) și art. 275 alin. (2) și (5) din Codul de procedură penală, din examinarea criticilor formulate de autorul excepției reiese că invocarea dispozițiilor menționate din Codul de procedură penală este realizată exclusiv pentru a argumenta susținerile privind pretinsa neconstituționalitate a art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției și celor ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală preiau identic soluția legislativă cuprinsă anterior în art. 172 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, și care a constituit obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens sunt Decizia nr. 676 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 17 august 2011, și Decizia nr. 129 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 martie 2010, prin care Curtea a apreciat că prin formularea contestației la executare se urmărește înlăturarea neregularităților comise cu prilejul urmăririi silită sau explicitarea titlului executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională, în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară, sub acest aspect, ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil. Pe de altă parte, în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional, legea procesuală fiscală prevede că debitorul are dreptul să atace acest titlu pe calea contestației, ocazie cu care

poate invoca toate apărările de fond referitoare la existența, întinderea și valabilitatea creanței constatate prin respectivul titlu executoriu. Totuși, posibilitatea formulării contestației este condiționată de inexistența unor mijloace procedurale speciale prin care să se poată ataca titlul executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea. Dacă însă legea pune la dispoziția debitorului o cale de atac specială, acesta nu mai poate formula contestație la executare în temeiul art. 172 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Curtea a reținut că o asemenea prevedere nu constituie o îngrădire a liberului acces la justiție, de vreme ce partea interesată poate folosi apărările de fond în calea de atac pe care o are la dispoziție, iar adoptarea acestei măsuri nu face, în realitate, decât să dea expresie preocupării legiuitorului de a preveni abuzul de drept constând în invocarea aceluiași apărări în două căi de atac diferite, în scopul tergiversării cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești. Curtea a subliniat că accesul liber la justiție, ca de altfel orice drept fundamental consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept, astfel încât stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept. În plus, Curtea a subliniat că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut, desigur, ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional.

16. Distinct de cele mai sus precizate, în ceea ce privește contestația la executare silită, Curtea menționează că aceasta poate privi executarea silită însăși, un act sau o măsură de executare silită, refuzul organelor de executare silită de a îndeplini un act de executare sau titlul executoriu în baza căruia a fost pornită executarea (dacă nu este emis de instanță sau un alt organ jurisdicțional sau dacă pentru contestare nu există o altă procedură administrativă).

17. Referitor la susținerile autorului excepției de neconstituționalitate privind pretinsa încălcare a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, precum și a dreptului la apărare, Curtea apreciază că reglementarea criticată nu contravine acestor principii constituționale, ci, dimpotrivă, dă posibilitatea părții interesate de a introduce, în anumite condiții, contestație la executare și împotriva titlului executoriu. Astfel, prin Decizia nr. 605 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 23 ianuarie 2020, paragrafele 19 și 20, Curtea a învederat faptul că în cazul în care debitorii nu își plătesc de bunăvoie obligațiile fiscale, legiuitorul a prevăzut că pentru stingerea acestora organele fiscale competente vor proceda la executarea silită. Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis de către organul de executare competent, titlul de creanță devenind titlu executoriu la data la care se împlinește scadența sau termenul de plată prevăzut de lege. Prin urmare, executarea silită este o etapă procedurală ulterioară stabilirii obligațiilor fiscale prin titlul de creanță și alte acte administrative fiscale, împotriva cărora persoana vătămată poate formula contestație, în temeiul art. 268 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. Mai mult, în temeiul prevederilor art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul expres stabilit de lege, ceea ce presupune că executarea silită nu mai poate avea loc. Așa fiind, Curtea a constatat că „acest

mijloc procedural de contestare a titlului de creanță conferă garanții suficiente în sensul efectivității dreptului de acces la justiție, astfel încât măsura procesuală prevăzută de Codul de procedură civilă ar fi de natură doar să genereze tergiversarea executării obligațiilor fiscale”.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 375 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 4 ianuarie 2019, paragrafele 18, 21 și 22, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat posibilitatea persoanelor interesate de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege. De asemenea, Curtea a subliniat că procedura executării silită a creanțelor fiscale asigură garanții suficiente pentru ocrotirea accesului liber la justiție și a dreptului la apărare prin însuși faptul că oferă posibilitatea de a contesta executarea, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silită, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia. Curtea a constatat, de asemenea, că normele juridice privind administrarea și executarea creanțelor fiscale sunt derogatorii de la dreptul comun, reprezentat de Codul de procedură civilă, fiind aplicabil principiul *specialia generalibus derogant*. În acest context, Curtea a precizat că în dreptul comun executarea silită, ca cea de-a doua fază a procesului civil, reprezintă procedura prin intermediul căreia creditorul, titular al dreptului recunoscut printr-o hotărâre judecătorească ori printr-un act executoriu, îl constrânge, cu concursul organelor de stat competente, pe debitorul său care nu își execută de bunăvoie obligațiile decurgând dintr-un asemenea titlu să le ducă la îndeplinire în mod silit.

19. Prin decizia precitată, la paragrafele 20 și 22, Curtea a mai reținut că, potrivit reglementărilor speciale existente în materia creanțelor fiscale, în situația în care contribuabilii nu și-au executat obligațiile fiscale la data la care acestea au devenit exigibile, ia naștere, la această dată, dreptul statului de a trece la executarea silită a creanțelor fiscale fără a fi necesară o acțiune în justiție, în urma căreia să i se confere statului, prin instituțiile sale reprezentative, dreptul de a executa silit creanța fiscală sau orice altă procedură prealabilă cu caracter judiciar. Așa fiind, în timp ce, potrivit Codului de procedură civilă, executarea silită se realizează numai în temeiul unui titlu executoriu, prin aceasta înțelegându-se hotărârile executorii, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare, în domeniul fiscal, titlul de creanță fiscală devine *ope legis* titlu executoriu, dându-se astfel expresie, într-un domeniu particular, reglementării cu caracter general adoptate de legiuitor în limitele competenței sale constituționale.

20. Cu privire la susținerile autorului excepției potrivit cărora în cadrul contestației la executare nu pot fi censurate sub aspectul realității și corectitudinii cuantumul sumelor menționate în actele de executare silită, întrucât acestea, fiind stabilite prin hotărâri judecătorești, sunt excluse de la verificarea pe calea contestației la titlul executoriu, precum și faptul că nici dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. a)—d), art. 600 alin. (1) și art. 601 alin. (1) din Codul de procedură penală nu permit contestarea cheltuielilor judiciare acordate statului, fiind prevăzute în mod expres și limitativ cazurile în care se poate formula contestație la executarea unei hotărâri penale, Curtea menționează că prin Decizia nr. 117 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 7 mai 2020, paragraful 15, s-a reținut că expresia „cheltuieli judiciare avansate de stat” semnifică toate sumele de bani cheltuite pe parcursul desfășurării procesului penal, din bugetul de stat, respectiv din sumele de bani alocate în acest scop, conform art. 272 alin. (2) din Codul de procedură penală, din bugetul Ministerului Justiției, al Ministerului Public sau al altor ministere de resort, în scopul suportării unor cheltuieli prilejuite de procedurile desfășurate.

Aceste cheltuieli sunt prevăzute în cuprinsul art. 272 și 273 din Codul de procedură penală. În acest sens, art. 272 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează ca făcând parte din categoria cheltuielilor judiciare sumele de bani necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, onorariile avocaților, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal. La acestea se adaugă, conform prevederilor art. 273 alin. (1) din Codul de procedură penală, sumele cuvenite martorului, expertului și interpretului, reprezentând restituirea cheltuielilor de transport, întreținere, locuință și a altor cheltuieli necesare, prilejuite de chemarea lor în fața organelor judiciare.

21. Prin decizia precitată, paragrafele 19 și 20, Curtea a mai constatat că stabilirea cuantumului cheltuielilor judiciare avansate de către stat ce urmează să fie suportate de către inculpat este de competența organului de urmărire penală sau a instanței de judecată care soluționează cauza în care au fost făcute respectivele cheltuieli. Organele judiciare au obligația să se pronunțe din oficiu asupra cheltuielilor judiciare avansate de către stat. Astfel, potrivit art. 315 alin. (2) lit. f), art. 318 alin. (8) și art. 328 alin. (1) din Codul de procedură penală, atât prin ordonanța de clasare, cât și prin ordonanța de renunțare la urmărirea penală și prin rechizitoriu, procurorul trebuie să se pronunțe cu privire la cheltuielile judiciare. De asemenea, conform art. 398 și 422 din Codul de procedură penală, instanța de judecată, atât în primă instanță, cât și în apel, se pronunță prin hotărârea prin care soluționează latura penală a cauzei și asupra cheltuielilor judiciare. În acest din urmă caz, regulile aplicabile în vederea stabilirii cheltuielilor judiciare sunt cele prevăzute la art. 272—276 din Codul de procedură penală, iar, conform art. 404 alin. (4) lit. e) din același cod, cheltuielile judiciare trebuie arătate în dispozitivul hotărârii. Așa fiind, instanța de judecată nu este ținută de cuantumul cheltuielilor judiciare și de modalitatea repartizării acestora dispuse prin rechizitoriu. Dimpotrivă, aceasta are libertatea ca, în aplicarea dispozițiilor art. 272—276 din Codul de procedură penală și, desigur, pe baza documentelor care atestă efectuarea respectivelor cheltuieli, să aprecieze cu privire la întinderea lor și la modul în care ele se impun a fi suportate de către părțile procesului penal. De altfel, spre deosebire de procuror, care, cu ocazia emiterii rechizitoriului, se pronunță doar cu privire la cheltuielile judiciare efectuate în cursul urmăririi penale, instanța de judecată trebuie să aibă în vedere cheltuielile judiciare efectuate pe parcursul întregului proces penal, până la momentul pronunțării soluției. Mai mult, împotriva hotărârii pronunțate potrivit art. 396 din Codul de procedură penală oricare dintre persoanele prevăzute la art. 409 din Codul de procedură penală, inclusiv inculpatul nemulțumit de cuantumul cheltuielilor judiciare avansate de către stat stabilite în sarcina sa, poate formula apel cu privire la aspectul analizat, astfel, cheltuielile judiciare dispuse conform art. 398 din Codul de procedură penală putând fi recalculate de către instanța de control judiciar.

22. De asemenea, prin Decizia nr. 524 din 15 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 14 ianuarie 2022, paragraful 19 și următoarele, Curtea a constatat că sumele aferente cheltuielilor judiciare avansate de stat reprezintă contravaloarea unui serviciu prestat de către instanțele judecătorești și care sunt suportate de părți ori de stat în condițiile Codului de procedură penală. Aceste sume se fac venit la bugetul de stat în condițiile art. 25 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, iar destinația acestor cheltuieli judiciare le califică în mod evident ca fiind drepturi patrimoniale rezultate dintr-un raport de drept material fiscal.

23. Curtea a învederat, totodată, că art. 49 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, prevede că obligația de plată a cheltuielilor judiciare către stat constituie creanță fiscală, iar dispozitivul hotărârii, cuprinzând obligația de plată către stat a sumelor avansate din bugetul statului, constituie titlu executoriu ce se comunică de îndată organelor competente. Totodată, potrivit art. 46 din același act normativ, sumele realizate din cheltuielile judiciare avansate de stat din bugetele aprobate Ministerului Justiției și Ministerului Public pentru desfășurarea proceselor penale, care sunt suportate de părți sau de alți participanți la proces, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, precum și din amenzile judiciare se constituie venit la bugetul de stat și se virează într-un cont distinct de venituri al acestuia.

24. Așa fiind, Curtea a constatat că executarea silită a creanțelor ce rezultă din neplata cheltuielilor judiciare către stat stabilite prin dispoziția din hotărârea penală sau din ordonanța procurorului este guvernată de dispozițiile Codului de procedură fiscală. Or, potrivit art. 260 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, *„persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii”*. Curtea a apreciat că trebuie realizată o distincție între posibilitatea contestării întinderii și modului în care trebuie suportate cheltuielile judiciare avansate de stat, pe de-o parte, și posibilitatea contestării actelor de executare efectuate în cazul executării silită a creanțelor ce rezultă din neplata cheltuielilor judiciare către stat stabilite prin dispoziția din hotărârea penală sau din ordonanța procurorului, pe de altă parte. Astfel, în cazul contestării întinderii și modului în care trebuie suportate cheltuielile judiciare avansate de stat sunt incidente prevederile Codului de procedură penală, pe când în situația contestării actelor de executare efectuate în cazul executării silită a acestor sume sunt aplicabile prevederile Codului de procedură fiscală.

25. Referitor la critica potrivit căreia stabilirea cheltuielilor judiciare, în cazurile prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul de procedură penală, este lăsată la latitudinea instanței de judecată, prin Decizia nr. 87 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 22 aprilie 2016, paragraful 18, Curtea a constatat că determinarea acestor cheltuieli se realizează potrivit prevederilor art. 272—275 din Codul de procedură penală, conform unor criterii legale, cu caracter obiectiv, reglementate pentru fiecare categorie de astfel de cheltuieli, care exclud aprecierea subiectivă a instanței de judecată. Astfel, în calculul cheltuielilor judiciare, instanțele judecătorești determină cheltuielile avansate de stat și cele făcute de părți și de alți subiecți procesuali. Din prima categorie fac parte cheltuieli precum cele necesare efectuării actelor de procedură sau de probațiune dispuse de organele judiciare și cheltuielile pentru conservarea obiectelor ridicate sau sechestrate în cursul procesului. În cea de-a doua categorie se încadrează cheltuielile făcute de părți și de ceilalți subiecți procesuali în cursul procesului, din proprie inițiativă, cum sunt angajarea unui apărător, depunerea de cereri și memorii și administrarea de mijloace de probă pentru susținerea acțiunii civile, sau pe baza dispozițiilor instanței, cum sunt deplasarea la sediul organului judiciar pentru audiere sau nerealizarea unui câștig licit. Prin urmare, aceste două categorii de cheltuieli însumează subcategoriile determinate de particularitățile fiecărei cauze penale. Valoarea acestora este atestată prin documente justificative sau este determinată numeric pe baza unor criterii legale, cum sunt ordinele și normele metodologice de stabilire a onorariilor cuvenite experților sau interpreților.

26. De altfel, în jurisprudența sa constantă, Curtea a subliniat că accesul liber la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Narcis Adrian Oprea în Dosarul nr. 18.939/280/2016 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 260 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea cotei procentuale ce urmează a fi achiziționată de salariații Societății „OMV Petrom” — S.A. și momentul la care se va realiza achiziționarea acțiunilor de către aceștia

Având în vedere dispozițiile art. 9 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/1997 privind înființarea Societății Naționale a Petrolului „Petrom” — S.A. București, aprobată cu modificări prin Legea nr. 70/1998, cu modificările ulterioare, precum și Decizia civilă nr. 2.370 din 8.05.2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă vânzarea de către Ministerul Energiei a unui număr de acțiuni nominative, dematerializate, emise de Societatea „OMV Petrom” — S.A., reprezentând o cotă procentuală de 1% din valoarea capitalului social al societății înregistrat la data vânzării.

(2) Vânzarea acțiunilor se realizează cel mai târziu până la data de 31 decembrie 2023.

Art. 2. — În termen de 180 de zile de la data expirării interdicției de înstrăinare a acțiunilor deținute de statul român, prevăzută la art. 1 din Legea nr. 173/2020 privind unele măsuri pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică, cu modificările ulterioare, ministrul energiei aprobă, prin ordin, procedurile, termenele și condițiile pentru vânzarea acțiunilor în cota procentuală prevăzută la art. 1 alin. (1), care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul energiei,
Dan-Dragoș Drăgan,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 8 iunie 2022.
Nr. 746.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 76/2015 privind regulile de eligibilitate aplicabile cheltuielilor în cadrul Fondului pentru securitate internă și Fondului pentru azil, migrație și integrare

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 76/2015 privind regulile de eligibilitate aplicabile cheltuielilor în cadrul Fondului pentru securitate internă și Fondului pentru azil, migrație și integrare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 10 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Pentru a fi eligibile, cheltuielile aferente asistenței tehnice trebuie să fie efectuate și plătite între 1 ianuarie 2014 și 30 iunie 2024 sau până la orice altă dată ulterioară compatibilă cu termenul-limită pentru înaintarea raportului final cu privire la implementarea programului național.

(2) Pentru a fi eligibile, cheltuielile aferente proiectelor trebuie să fie efectuate de beneficiar în perioada de implementare stabilită prin actul de finanțare, respectiv între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2023.

(4) Plățile aferente cheltuielilor eligibile în cadrul unui proiect trebuie realizate în perioada de eligibilitate a proiectului, respectiv în termen de maximum 2 luni de la termenul-limită de implementare a proiectului, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2024.”

2. La articolul 6, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la alin. (2) și (4), finanțarea din sumele forfetare pentru relocare și transfer intra-UE prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 2 se solicită prin depunerea fișelor de proiect la autoritatea responsabilă până la data de 31 decembrie 2022, iar plățile aferente cheltuielilor în cadrul proiectelor aprobate la finanțare trebuie efectuate cel târziu până la data de 31 decembrie 2024. Sumele neangajate prin contracte de finanțare, rămase disponibile după termenele menționate anterior, se virează în conturile de venituri ale bugetului de stat.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 7 iunie 2022.
Nr. 70.

MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE

ORDIN

**privind modificarea Schemei de ajutor *de minimis* „VIITOR PENTRU TINERII NEETs II”,
aferentă Programului operațional Capital uman 2014—2020 (POCU 2014—2020),
axa prioritară 2 „Îmbunătățirea situației tinerilor din categoria NEETs”,
obiectivul specific 2.1 „Creșterea ocupării tinerilor NEETs șomeri cu vârsta între 16—29 ani,
înregistrați la Serviciul Public de Ocupare, cu rezidența în regiunile eligibile” și obiectivul specific 2.2
„Îmbunătățirea nivelului de competențe, inclusiv prin evaluarea și certificarea competențelor
dobândite în sistem non-formal și informal al tinerilor NEETs șomeri cu vârsta între 16—29 ani,
înregistrați la Serviciul Public de Ocupare, cu rezidența în regiunile eligibile”,
aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 1.201/2020**

Luând în considerare:

— prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 din 18 decembrie 2013 pentru aplicarea art. 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile Deciziei Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-608/19, pronunțată la 28.10.2020 — „Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013, cu modificările și completările ulterioare — Articolul 3 — Ajutor *de minimis* — Articolul 6 — Monitorizare — Întreprinderi care depășesc plafonul *de minimis* din cauza cumulului cu ajutoare obținute anterior — Posibilitatea de a alege între reducerea unui ajutor anterior sau renunțarea la acesta pentru a respecta plafonul *de minimis*”;

— Avizul Consiliului Concurenței nr. 5.386 din 4.05.2022,
văzând Referatul de aprobare al Direcției generale programe europene Capital uman nr. 58.157 din 24.05.2022,
în temeiul prevederilor 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene emite prezentul ordin.

Art. I. — Schema de ajutor *de minimis* „VIITOR PENTRU TINERII NEETs II”, aferentă Programului operațional Capital uman 2014—2020 (POCU 2014—2020), axa prioritară 2 „Îmbunătățirea situației tinerilor din categoria NEETs”, obiectivul specific 2.1 „Creșterea ocupării tinerilor NEETs șomeri cu vârsta între 16—29 ani, înregistrați la Serviciul Public de Ocupare, cu rezidența în regiunile eligibile” și obiectivul specific 2.2 „Îmbunătățirea nivelului de competențe, inclusiv prin evaluarea și certificarea competențelor dobândite în sistem non-formal și informal al tinerilor NEETs șomeri cu vârsta între 16—29 ani, înregistrați la Serviciul Public de Ocupare, cu rezidența în regiunile eligibile”, aprobată prin Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 1.201/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.051 din 10 noiembrie 2020, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, alineatul (3) va avea următorul cuprins:
„(3) În cazul în care prin acordarea unor noi ajutoare *de minimis* s-ar depăși plafonul maxim menționat la alin. (2), întreprinderea poate beneficia, dacă solicită acest lucru, de prevederile prezentei schemei de ajutor *de minimis* doar pentru acea fracțiune din ajutor care, cumulată cu restul ajutoarelor *de minimis* primite anterior, nu depășește acest plafon.”

2. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Prezenta schemă se aplică până la 31 decembrie 2022, în limita fondurilor alocate pentru această schemă, urmând ca plățile aferente să fie efectuate până la 31 decembrie 2023.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dan Dumitrescu,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 3.445/2022
privind aprobarea Metodologiei de înscriere a copiilor în învățământul primar
și a Calendarului înscrierii în învățământul primar pentru anul școlar 2022—2023**

Având în vedere:

- prevederile art. 23 și 29 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 90 alin. (1) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.447/2020, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 1.350 din 6.06.2022 al proiectului de Ordin privind aprobarea modificării Ordinului ministrului educației nr. 3.445/2022 privind aprobarea Metodologiei de înscriere a copiilor în învățământul primar și a Calendarului înscrierii în învățământul primar pentru anul școlar 2022—2023,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Secțiunea „A doua etapă de înscriere în învățământul primar” din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației nr. 3.445/2022 privind aprobarea Metodologiei de înscriere a copiilor în învățământul primar și a Calendarului înscrierii în învățământul primar pentru anul școlar 2022—2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 23.03.2022, se modifică după cum urmează:

1. Validarea cererilor-tip de înscriere la unitatea de învățământ aflată pe prima poziție în opțiunile privind înscrierea copiilor se desfășoară în perioada 8 iunie—22 iunie 2022.

2. Procesarea la nivelul unităților de învățământ a cererilor-tip de înscriere depuse de părinți/tutori legal instituți/reprezanți legali, aplicând procedura specifică elaborată de inspectoratul școlar, pe baza criteriilor generale și a celor specifice de departajare, în limita locurilor disponibile, precum și completarea în aplicația informatică a datelor din cererile-tip de

înscriere pentru candidații înscriși în această etapă se desfășoară în perioada 23 iunie—28 iunie 2022.

3. Afișarea la fiecare unitate de învățământ a listelor finale ale copiilor înscriși în clasa pregătitoare are loc în data de 29 iunie 2022.

4. Centralizarea și soluționarea de către inspectoratul școlar a cererilor părinților/tutorilor legal instituți/reprezanților legali ai copiilor care nu au fost încă înscriși la vreo unitate de învățământ și soluționarea de către inspectoratul școlar a oricărei alte situații referitoare la înscrierea în învățământul primar, având în vedere, cu prioritate, interesul superior al copilului, se desfășoară în perioada 1 septembrie—8 septembrie 2022.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 7 iunie 2022.
Nr. 3.971.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 455691